

RÅDETS DIREKTIV 94/74/EF

af 22. december 1994

om ændring af direktiv 92/12/EØF om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed, af direktiv 92/81/EØF om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier, og af direktiv 92/82/EØF om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 99,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Toldproceduren for udførsel bør udelukkes fra suspensionsordningen for punktafgiftspligtige varer, for at der som led i forsendelsesordningen for punktafgiftspligtige varer kan stilles sikkerhed for de risici, som forsendelser fra varernes afsendelsessted til udgangsstedet i Fællesskabet er forbundet med;

når forsendelse af punktafgiftspligtige varer giver anledning til en angivelse om henførelse under proceduren for intern forsendelse eller proceduren i TIR- eller ATA-konventionen, bør det foreskrives, at denne angivelse gælder som ledsagedokument vedrørende punktafgifter;

ved forsendelse af punktafgiftspligtige varer, der er overgået til forbrug i en medlemsstat, til samme medlemsstat gennem en anden medlemsstats område, bør det forenkede ledsagedokument, der er omhandlet i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3649/92 ⁽⁴⁾, benyttes;

ledsagedokumentet bør indeholde anmærkninger vedrørende alle former for tab, der indtræffer under forsendelsen inden for Fællesskabet, således at nævnte dokument kan færdigbehandles korrekt, og de nærmere regler for disse anmærkninger og deres indhold bør præciseres;

i stedet for de i øjeblikket gældende former for sikkerhedsstillelse bør der fastsættes en alternativ form for sikkerhed, som stilles af transportvirksomheden eller

varernes ejer for at begrænse de risici, der er forbundet med forsendelsen inden for Fællesskabet;

der bør fastsættes mulighed for at give dispensation fra kravet om sikkerhedsstillelse i forbindelse med forsendelser af mineralolier inden for Fællesskabet ad søvejen eller gennem rørledninger;

det bør gøres muligt at anføre en ny modtager eller et nyt leveringssted ved en ændring i det administrative ledsagedokument;

det bør fastsættes, på hvilke betingelser en afsender af mineralolier kan undlade at udfylde ledsagedokumentets rubrik vedrørende modtageren, når denne ikke kendes ved afsendelsen;

der bør være mulighed for at træffe supplerende foranstaltninger med hensyn til stikprøvekontrol for at øge det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne;

der bør eventuelt være mulighed for, at oplysningerne i de eksemplarer af ledsagedokumentet, der skal sendes til de kompetente myndigheder i afgang- og bestemmelsesmedlemsstaten, kan ekspederes elektronisk;

det bør tillades, at retureksemplaret til afsenderen sendes til denne med telefax for hurtigt at få afsluttet transaktionen;

for punktafgiftspligtige varer, der forsendes regelmæssigt mellem afgiftsoplæg beliggende i to forskellige medlemsstater, bør ordningen for færdigbehandling af ledsagedokumentet lettes;

det bør præciseres, at anvendelse af afgiftsmærker eller nationale godkendelsesmærker ikke indvirker på de bestemmelser, medlemsstaterne indfører for at sikre en korrekt anvendelse af de gældende afgiftsbestemmelser og for at undgå svig, unddragelse og misbrug;

det bør fastsættes, på hvilke betingelser væbnede styrker og organisationer kan fritages for betaling af punktafgifter;

⁽¹⁾ EFT nr. C 215 af 5. 8. 1994, s. 19.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 16. december 1994 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 20. oktober 1994 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 369 af 18. 12. 1992, s. 17.

for at det indre marked kan fungere korrekt, bør det defineres, hvilke produkter der falder ind under kategorien mineralolier;

det bør defineres, hvilke af de produkter, som falder ind under kategorien mineralolier, der skal underlægges den almindelige ordning for kontrol med punktafgifter;

der bør gives tilladelse til godtgørelse af allerede betalte punktafgifter for forurenede eller utilsigtet sammenblandede mineralolier, som tilbageleveres til et oplag med henblik på oparbejdelse;

der bør indrømmes en obligatorisk fritagelse på fællesskabsplan for mineralolier, der indsprøjtes i højovne med henblik på kemisk reduktion, for at undgå konkurrencefordrejninger som følge af forskelle i beskatningsordningerne medlemsstaterne imellem;

det bør udtrykkeligt fastsættes, at mineralolier, der er overgået til forbrug i en medlemsstat, og som befinder sig i motorkøretøjers brændstoftanke med henblik på at blive anvendt som motorbrændstof til disse køretøjer, er fritaget for punktafgift i en anden medlemsstat for ikke at lægge hindringer i vejen for den frie bevægelighed for personer og varer og for at undgå dobbeltbeskatning;

KN-koderne for blyholdig og blyfri benzin bør ajourføres efter ændringerne i den seneste udgave af De Europæiske Fællesskabers Integrerede Toldtarif ⁽¹⁾;

de i dette direktiv omhandlede tilpasninger af punktafgiftsordningerne, som skal sikre, at det indre marked fungerer korrekt, kan ikke gennemføres på tilfredsstillende måde af medlemsstaterne hver især, og de nødvendiggør derfor, at der på fællesskabsplan sker en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om punktafgifter;

direktiv 92/12/EØF ⁽²⁾, 92/81/EØF ⁽³⁾ og 92/82/EØF ⁽⁴⁾ bør derfor ændres. —

⁽¹⁾ EFT nr. C 143 A af 24. 5. 1993, s. 560.

⁽²⁾ EFT nr. L 76 af 23. 3. 1992, s. 1 Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/108/EØF (EFT nr. L 390 af 31. 12. 1992, s. 124).

⁽³⁾ EFT nr. L 316 af 31. 10. 1992, s. 12. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/108/EØF (EFT nr. L 390 af 31. 12. 1992, s. 124).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 316 af 31. 10. 1992, s. 19.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 92/12/EØF ændres således:

1) Artikel 5 ændres således:

a) Stk. 2, første led, affattes således:

»— der indføres fra eller er bestemt til et tredjeland eller de i artikel 2, stk. 1, 2 og 3, omhandlede områder eller Kanaløerne, og som er henført under en af de toldsuspensionsprocedurer, der er nævnt i artikel 84, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 2913/92^(*), eller er anbragt i en frizone eller på et frilager

^(*) EFT nr. L 302 af 19. 10. 1992, s. 1.«

b) Stk. 2, andet led, affattes således:

»— som under proceduren for intern fællesskabsforsendelse forsendes fra en medlemsstat til en anden medlemsstat gennem EFTA-lande, fra en medlemsstat til et EFTA-land, eller gennem et eller flere tredjelande, der ikke er EFTA-lande, på grundlag af et TIR- eller ATA-carnet.«

c) Stk. 2, andet afsnit, første sætningsled, affattes således:

»I de tilfælde, hvor enhedsdokumentet anvendes,«

d) Følgende stykke tilføjes:

»3. De eventuelle supplerende angivelser, der skal fremgå af transportdokumenter eller handelsdokumenter, der gælder som forsendelsesdokumenter, samt de ændringer, der er nødvendige for at tilpasse fremgangsmåden for færdigbehandling, når punktafgiftspligtige varer forsendes i henhold til en forenklet fremgangsmåde for intern fællesskabsforsendelse, fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 24.«

2) I artikel 7 tilføjes følgende stykker:

»7. Forsendes punktafgiftspligtige varer, der allerede er overgået til fri omsætning i en medlemsstat, til et bestemmelsessted i samme medlemsstat ad en hensigtsmæssig transportvej via en anden medlemsstat, skal det i stk. 4 omhandlede ledsagedokument anvendes.

8. I det i stk. 7 nævnte tilfælde skal:

a) afsenderen forud for afsendelsen af varerne indgive en angivelse til afgangsstedets skattemyndighed, som har ansvaret for punktafgiftskontrol

b) modtageren attestere modtagelsen af varerne efter de regler, der er fastlagt af bestemmelsesstedets skattemyndigheder, som har ansvaret for punktafgiftskontrol

c) afsender og modtager lade sig underkaste enhver form for kontrol, således at deres egne skattemyndigheder kan sikre sig, at varerne faktisk er modtaget.

9. Forsendes punktafgiftspligtige varer hyppigt og regelmæssigt på de i stk. 7 nævnte betingelser, kan medlemsstaterne på grundlag af bilaterale aftaler tillade, at der benyttes en forenklet fremgangsmåde, som afviger fra bestemmelserne i stk. 7 og 8.«

3) Artikel 13, litra a), affattes således:

»a) eventuelt stille sikkerhed i forbindelse med fremstilling, forarbejdning og oplægning samt obligatorisk stille sikkerhed i forbindelse med forsendelse, jf. dog artikel 15, stk. 3, på de betingelser, der fastsættes af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor afgiftsoplaget er godkendt.«

4) I artikel 14 tilføjes følgende stykke:

»4. Hvad angår manko, jf. stk. 3, samt tab, for hvilke der ikke er indrømmet den i stk. 1 omhandlede fritagelse, skal de kompetente myndigheder i alle tilfælde foretage en anmærkning herom på bagsiden af det eksemplar af det i artikel 18, stk. 1, nævnte ledsagedokument, der skal tilbagesendes til afsenderen.

I den forbindelse skal følgende fremgangsmåde følges:

— i tilfælde af manko eller tab under transport inden for Fællesskabet af punktafgiftspligtige varer henført under suspensionsordningen, foretager de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor mankoen eller tabet konstateres, en anmærkning herom på retureksemplaret af ledsagedokumentet

— ved varernes ankomst til bestemmelsesmedlemsstaten anfører de kompetente myndigheder, om de indrømmer delvis fritagelse eller ikke indrømmer nogen fritagelse for den manko eller de tab, der er konstateret.

De angiver i disse tilfælde beregningsgrundlaget for det punktafgiftsbeløb, der skal opkræves efter stk. 3. De kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten sender en kopi af retureksemplaret af ledsagedokumentet til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor tabet er konstateret.«

5) Artikel 15 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Forsendelsen af punktafgiftspligtige varer under en suspensionsordning skal finde sted mellem afgiftsoplag, jf. dog artikel 5, stk. 2, artikel 16, artikel 19, stk. 4, og artikel 23, stk. 1a.

Første afsnit finder også anvendelse på forsendelse inden for Fællesskabet af punktafgiftspligtige varer til nulsats, der ikke er overgået til fri omsætning.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. De risici, der er forbundet med forsendelse inden for Fællesskabet, dækkes af den sikkerhed, der er omhandlet i artikel 13, og som den godkendte oplagshaver, der afsender varerne, stiller, eller eventuelt af en sikkerhed, som stilles solidarisk af afsenderen og transportvirksomheden. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne kan tillade, at transportvirksomheden eller varenes ejer stiller sikkerhed i stedet for den godkendte oplagshaver, der afsender varerne. Medlemsstaterne kan eventuelt kræve en sikkerhedsstillelse fra modtageren.

Forsendes punktafgiftspligtige mineralolier inden for Fællesskabet ad søvejen eller gennem rørledninger, kan medlemsstaterne fritage de godkendte oplagshavere, der afsender varerne, for pligten til at stille den i første afsnit nævnte sikkerhed.

Medlemsstaterne fastsætter de nærmere bestemmelser for sikkerhedsstillelsen. Sikkerhedsstillelsen skal være gyldig i hele Fællesskabet.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. En godkendt oplagshaver, der afsender varer, eller dennes repræsentant kan ændre ledsagedokumentets rubrik 4, 7, 7a, 13, 14 og/eller 17 for at anføre en ny modtager, som skal være en godkendt oplagshaver eller en registreret erhvervsdrivende, eller et nyt leveringssted. De kompetente myndigheder i afgangsmedlemsstaten underrettes straks herom, og den nye modtager eller det nye leveringssted anføres straks på det administrative ledsagedokumentets bagside.«

d) Følgende stykke tilføjes:

»6. Ved forsendelse inden for Fællesskabet af mineralolier ad søvejen eller ad indre vandveje kan den godkendte oplagshaver, der afsender varerne, undlade at udfylde ledsagedokumentets rubrik 4, 7, 7a, 13 og 17, såfremt modtageren ved varernes afsendelse ikke er endelig kendt, dog på betingelse af:

- at de kompetente myndigheder i afgangsmedlemsstaten på forhånd giver afsenderen tilladelse til ikke at udfylde disse rubrikker
- at samme myndigheder underrettes om modtagerens navn og adresse, registreringsnummer samt bestemmelseslandet, så snart disse oplysninger kendes, eller senest når varerne er nået frem til deres endelige bestemmelsessted.«

6) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 15b

1. Hvad angår de stikprøvekontroller, der er omhandlet i artikel 19, stk. 6, kan de kompetente myndigheder i en medlemsstat anmode de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat om supplerende oplysninger ud over dem, der er omhandlet i artikel 15a. Bestemmelserne om beskyttelse af oplysninger i direktiv 77/799/EØF (*), finder anvendelse på sådan udveksling af oplysninger.

2. Hvis de nationale retsfor skrifter i en medlemsstat i forbindelse med udveksling af oplysninger i henhold til stk. 1 foreskriver, at de personer, der berøres af udvekslingen af oplysninger, skal høres, kan disse forskrifter fortsat finde anvendelse.

3. Udveksling af oplysninger, der er nødvendige med henblik på gennemførelse af stikprøvekontrollerne i henhold til stk. 1, sker ved hjælp af et ensartet kontroldokument. Dokumentets form og indhold fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 24.

(*) EFT nr. L 336 af 27. 12. 1977, s. 15.«

7) I artikel 18 tilføjes følgende stykke:

»6. Denne artikel finder også anvendelse på punktavgiftspligtige varer, der forsendes under suspensionsordningen mellem to afgiftsoplæg beliggende i samme medlemsstat via en anden medlemsstats område.«

8) Artikel 19 ændres således:

a) i stk. 1 indsættes følgende nye tredje afsnit:

»De kompetente myndigheder i afgang- og bestemmelsesmedlemsstaten kan foreskrive, at de angivelser, der er indeholdt i de eksemplarer af ledsagedokumentet, der er bestemt for dem, sendes elektronisk«

b) I stk. 2 indsættes følgende nye andet og tredje afsnit:

»Uanset de ovenfor anførte bestemmelser kan afgangsmedlemsstater tillade, at en kopi af retur-eksemplaret straks tilbagesendes til afsenderen pr. telefax, således at sikkerhedsstillelsen hurtigt

kan frigives. Pligten til at tilbagesende originaleksemplaret i henhold til første afsnit berøres ikke heraf.

Forsendes punktavgiftspligtige varer hyppigt og regelmæssigt under suspensionsordningen mellem to medlemsstater, kan de kompetente myndigheder i disse medlemsstater efter fælles overenskomst tillade, at der benyttes en forenklet fremgangsmåde for færdigbehandling af ledsagedokumentet i form af en summarisk eller en automatiseret attesting.«

c) Stk. 4 affattes således:

»4. Punktavgiftspligtige varer, der afsendes af en godkendt oplagshaver, der er etableret i en medlemsstat, med henblik på udførsel gennem en eller flere andre medlemsstater, kan forsendes under suspensionsordningen som omhandlet i artikel 4, litra c). Ordningen afsluttes ved, at udgangstoldstedet attesterer, at varerne faktisk har forladt Fællesskabet. Dette toldsted skal sende det attesterede eksemplar af ledsagedokumentet, der er bestemt for afsenderen, tilbage til denne.«

9) Artikel 21, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»Med forbehold af de bestemmelser, som medlemsstaterne fastsætter for at sikre en korrekt anvendelse af nærværende artikel og undgå svig, unddragelse eller misbrug, påser de, at mærkerne ikke skaber hindringer for den fri bevægelighed af punktavgiftspligtige varer.«

10) I artikel 23 indsættes følgende stykke:

»1a. De i stk. 1 nævnte væbnede styrker og organisationer er beføjede til at modtage varer fra andre medlemsstater under ordningen med suspension af punktavgifter, når varerne er ledsaget af det i artikel 18 omhandlede ledsagedokument, forudsat at der desuden medfølger en fritagelsesattest. Fritagelsestestens form og indhold fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 24.«

11) Artikel 24 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. De foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af artikel 5, 7, 15b, 18, 19 og 23, vedtages efter fremgangsmåden i stk. 3 og 4.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Ud over de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 2, undersøger udvalget spørgsmål om anvendelsen af fællesskabsbestemmelserne om punktavgifter, der rejses af udvalgets formand eller på anmodning af en medlemsstats repræsentant.«

Artikel 2

Direktiv 92/81/EØF ændres således:

1) Artikel 2 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. I dette direktiv forstås ved mineralolie:

- a) produkter henhørende under KN-kode 2706
- b) produkter henhørende under KN-kode 2707 10, 2707 20, 2707 30, 2707 50, 2707 91 00, 2707 99 11 og 2707 99 19
- c) produkter henhørende under KN-kode 2709
- d) produkter henhørende under KN-kode 2710
- e) produkter henhørende under KN-kode 2711, herunder kemisk ren methan og propan, dog undtagen naturgas
- f) produkter henhørende under KN-kode 2712 10, 2712 20 00, 2712 90 31, 2712 90 33, 2712 90 39 og 2712 90 90
- g) produkter henhørende under KN-kode 2715
- h) produkter henhørende under KN-kode 2901
- i) produkter henhørende under KN-kode 2902 11 00, 2902 19 90, 2902 20, 2902 30, 2902 41 00, 2902 42 00, 2902 43 00 og 2902 44
- j) produkter henhørende under KN-kode 3403 11 00 og 3403 19
- k) produkter henhørende under KN-kode 3811
- l) produkter henhørende under KN-kode 3817.«

b) stk. 4 affattes således:

»4. De i dette direktiv nævnte koder i den kombinerede nomenklatur er koderne i den pr. 1. oktober 1994 gældende kombinerede nomenklatur.«

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 2a

1. Bestemmelserne i direktiv 92/12/EØF om kontrol og transport gælder kun for følgende mineralolier:

- a) produkter henhørende under KN-kode 2707 10, 2707 20, 2707 30 og 2707 50
- b) produkter henhørende under KN-kode 2710 00 11 - 2710 00 78; produkter henhørende under KN-kode 2710 00 21, 2710 00 25 og 2710 00 59 dog kun hvis de transporteres uemballeret
- c) produkter henhørende under KN-kode 2711 (med undtagelse af produkter henhørende under KN-kode 2711 11 00 og 2711 21 00)

d) produkter henhørende under KN-kode 2901 10

e) produkter henhørende under KN-kode 2902 20, 2902 30, 2902 41 00, 2902 42 00, 2902 43 00 og 2902 44.

2. Hvis en medlemsstat konstaterer, at andre mineralolier end dem, der refereres til i stk. 1, anvendes som fyringsolie eller brændstof eller udbydes til salg med henblik på sådan anvendelse og således er anledning til unddragelse eller anden misbrug, meddeler den det til Kommissionen. Denne underretter de øvrige medlemsstater inden for en måned efter modtagelse af meddelelsen. Efter fremgangsmåden i artikel 24 i direktiv 92/12/EØF træffes der afgørelse om, hvorvidt de pågældende produkter skal underlægges bestemmelserne om kontrol og transport i samme direktiv.

3. Medlemsstaterne kan ved bilaterale aftaler helt eller delvis fritage nogle eller alle ovennævnte produkter, hvis de ikke er omfattet af artikel 2 i direktiv 92/82/EØF, fra kontrolforanstaltningerne i samme direktiv. Sådanne aftaler gælder ikke for medlemsstater, som ikke er kontraherende parter. Alle bilaterale aftaler skal meddeles Kommissionen, som underretter de øvrige medlemsstater derom.«

3) Følgende nye artikel indsættes:

»Artikel 7a

Medlemsstaterne kan godtgøre allerede betalte punktafgifter for forurenede eller utilsigtet sammenblandede mineralolier, som tilbageleveres til et oplag med henblik på oparbejdelse.«

4) Artikel 8 ændres således:

a) I stk. 1 tilføjes følgende litra:

»d) mineralolier, der med henblik på kemisk reduktion indsprøjtes i højovne som supplement til de koks, der anvendes som hovedbrændsel.«

b) I stk. 2 affattes indledningen således:

»2. Uden at det berører andre fællesskabsbestemmelser, kan medlemsstaterne anvende hel eller delvis afgiftsfritagelse eller afgiftslempelse for mineralolier eller andre produkter til samme anvendelsesformål, der under afgiftsmyndighedernes kontrol anvendes.«

5) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 8a

1. Mineralolier, der er overgået til frit forbrug i en medlemsstat, og som befinder sig i erhvervskøretøjers normaltanke og er bestemt til at benyttes som brændstof til disse køretøjer, eller som medbringes i special-

containere og er bestemt til anvendelse i disse containere med henblik på deres særlige funktion under transporten, pålægges ikke punktafgift i en anden medlemsstat.

2. I denne artikel forstås ved:

»normale tanke«:

— tanke, der af konstruktøren er indbygget i alle transportmidler af samme type som det pågældende transportmiddel, og hvis permanente anbringelse muliggør direkte brug af brændstoffet som drivmiddel både for køretøjet og eventuelt for køleanlæg eller andre anlæg under transporten.

Gastanke, der er påmonteret transportmidler konstrueret med henblik på direkte brug af gas som brændstof, samt tanke, der er påmonteret andre anlæg på transportmidlet, anses ligeledes for at være normale tanke

— tanke, der af konstruktøren er indbygget i alle containere af samme type som den pågældende container, og hvis permanente anbringelse muliggør direkte brug af brændstoffet under transporten som drivmiddel for køleanlæg eller andre anlæg, som specialcontainere er udstyret med

»specialcontainere«: enhver container, som er forsynet med anordninger specielt til køle-, iltning- eller varmeisoleringsanlæg eller andre anlæg.»

Artikel 3

Artikel 2 i direktiv 92/82/EØF affattes således:

»Artikel 2

1. Dette direktiv gælder for følgende mineralolier:

— blyholdig benzin henhørende under KN-kode 2710 00 26, 2710 00 34 og 2710 00 36

— blyfri benzin henhørende under KN-kode 2710 00 27, 2710 00 29 og 2710 00 32

— gasolie henhørende under KN-kode 2710 00 69

— tung fyringsolie henhørende under KN-kode 2710 00 74 - 2710 00 78

— flydende gas henhørende under KN-kode 2711 12 11 - 2711 19 00

— methan henhørende under KN-kode 2711 29 00

— kerosin henhørende under KN-kode 2710 00 51 og 2710 00 55.

2. De i stk. 1 nævnte koder i den kombinerede nomenklatur er koderne i den pr. 1. oktober 1994 gældende kombinerede nomenklatur.»

Artikel 4

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. juli 1995. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksterne til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1994.

På Rådets vegne

H. SEEHOFER

Formand